

[Aksel Larsen.]

Jeg bestrider, at denne Paragraf kan komme til Anvendelse paa den foreliggende Sag. Hvis der var Fare for „truende Skade paa Person eller Gods“, havde Ministeren en bestemt Vej at gaa: Appel til Højesteret. Den Lovovertrædelse, Ministeren har begaaet, er ikke af forholdsvis underordnet Betydning, tværtimod, det er af meget fundamental Betydning, om Lovene skal holdes af Landets Justitsminister. Denne Paragraf kan heller ikke bruges til at undskylde Justitsministerens Handlemaade.

Ministeren har i sin første Erklæring og i sin Redegørelse her talt om, at Sympatien for Gundtoft nødvendigjorde Erklæringen. Jeg har sagt til Ministeren, at saa skulde han i sin Tid have talt med sit Parti i Nørresundby. Sympatien for Gundtoft var sikkert ikke mindst fremkaldt af den Omstændighed, at Gundtoft beklædte disse offentlige Tillidshverv, indsat i dem af Ministerens Parti. Ministeren har intet haft at bemærke dertil.

Ministeren har i sin Erklæring Nr. 2 henvist til Retsplejelovens § 80 som Forsvar for, at han i Erklæring Nr. 1 fremdrager Sager, der intet har med de Forhold at gøre, for hvilke Lægen er dømt. Jeg har herfra gjort opmærksom paa, at denne Lovbestemmelse har intet med Nævningekendelsen at gøre. § 80 taler kun om Strafudmaaling. Sagerne er ikke inddraget i Proceduren forud for Strafudmaalingen. Dette Argument fra Ministerens Side, Erklæring Nr. 2, er bortvejret. Ministeren har intet haft at bemærke dertil, da han nu havde Ordet.

Saa vidt jeg husker, havde Ministeren heller intet at sige til det fra anden Side paastaaede, at Ministeren ikke kan dække sig under Henvielse til, at hvis det drejede sig om Hensynet til fremmede Magter, der havde krævet Dørene lukket, saa maatte Regeringen, ikke Ministeren, være berettiget til senere at offentliggøre, hvad der skete i det lukkede Retsmøde. Ministeren har ikke bestridt det, der blev sagt i denne Sag, oven i Købet af den Mand, der ellers er Ministerens politiske Meningsfælle i Svangskabslovgivningen, det ærede Medlem Hr. Victor Püeschel.

Der bliver altsaa intet som helst tilbage af det Forsøg paa at give en lovmæssig Begrundelse for sin Handlemaade, som Ministeren er fremkommet med dels i sin Erklæring Nr. 2 og dels her i Tinget. Saa maa man have Lov til at spørge: Skal vi saa opleve, at der sker det, Justitsministeren paa Forhaand erklærede var utilstedeligt

og utilstrækkeligt, nemlig, at til Trods for, at Ministerens Lovbrud er aabenbart, dækkes han alligevel af et parlamentarisk Flertal. Mig overrasker Justitsministerens Handlemaade i hele denne Sag ingenlunde; den overrasker mig ikke, fordi jeg allerede gennem Socialreformens Bestemmelser fik et Indblik i de Retsbegreber, den nuværende Justitsminister har gjort til sine.

I Socialreformen er der forskellige Bestemmelser om, hvorledes Folk, der stedse er henvist til offentlig Hjælp, kan overføres til fast Fattighjælp eller sendes paa Tvangsarbejde i kortere eller længere Tid, hvis jeg ikke husker meget fejl, under ugunstige Forhold endda for Livstid. Det afgøres administrativt paa Grundlag af Dokumenter, Indberetninger, som de paagældende ikke selv faar Adgang til at lære at kende, og uden at Sagen paa nogen Maade kan indbringes for en Domstol, uden at de paagældende kan faa Lov til at forsvare sig. De kan højst appellere til Anklagemyndighedens øverste Repræsentant i disse Sager, nemlig Socialministeren. Det er de Synspunkter paa Retsplejen, Justitsministeren gjorde sig til Talsmand for, da Socialreformen skulde gennemføres. Nu praktiserer han ganske lignende Synspunkter i denne Sag, hvor han, efter at Dørene har været lukket i en Retssag, paa et Tidspunkt og paa en Maade, saa det er udelukket for den Læge, han angriber, at forsvare sig, kører til Angreb mod ham i hele Landets Presse! Det forbavser mig ikke, at Ministeren gør det, fordi jeg har haft Lejlighed til at lære Ministeren og hans juridiske og moralske Synspunkter at kende, men saa er det, jeg stiller Spørgsmaalet: Skal Folket og vil Tinget og kan Regeringen fortsat tolerere denne Person som Justitsminister?

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen mente, at Ministerens Udtalelser her og Ministerens Fremdragen af Brevet fra Amtslægen i Aalborg ikke var saa vel overvejet. Det ærede Medlem tager fejl. Det hele var saa vel overvejet, som Justitsministeren overhovedet er i Stand til at præstere det. Justitsministeren har haft 10 Dage til at skrive den Tale, vi har hørt her, og han har haft sagkyndig juridisk Hjælp i Ministeriet. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby i, at man skal vel ikke vente, at Ministerens underordnede i Ministeriet giver sig til at gaa imod hans juridiske Mening — det vilde skabe rare Forhold i Administrationen! I den Forbindelse vil jeg tillade mig at bemærke, at Ministeren talte her om, at en hel Række Jurister havde givet ham Med-